

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10209

гр. София, 07.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разглежда докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20221110167331 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 248 ГПК.

С Решение № 19889 от 02.12.2023г., постановено по делото, съдът е прогласил по предявения от Е. Г. М., срещу „Сити Кеш“ ООД, иск с правно основание чл. 26, ал. 1, пр. 1 ЗЗД нищожността на неустоечна клауза, регламентирана в чл. 6.2 от Договор за потребителски кредит № 720511/12.08.2022г., предвиждаща заплащане на неустойка за непредоставяне на обезпечение, както и е осъдил Е. Г. М. да заплати на „Сити Кеш“ ООД на основание чл. 240, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 9 ЗПК вр. чл. 23 ЗПК сумата от 275 лева, представляваща неизплатена главница по Договор за потребителски кредит № 720511/12.08.2022г., ведно със законната лихва, считано от 23.01.2023г. до окончателното изплащане на сумата, като е отхвърлил предявения иск за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 300 лева и иска за сумата от 18,83 лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 12.09.2022г. до 12.01.2023г. С решението „Сити кеш“ ООД са осъдени да заплатят на Е. Г. М. на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 50 лева, представляваща сторените по делото разноси, както и на адв. М. В. М. на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. сумата от 400 лева, представляваща възнаграждение за осъществено безплатно представителство по делото на Е. Г. М.. С решението Е. Г. М. е осъден да заплати на „Сити Кеш“ ООД на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 172,50 лева, представляваща разноси по делото съразмерно уважената част от насрещните искове.

В срока за обжалване на решението е постъпила молба по чл. 248 ГПК от адв. М. В. М., в която е посочено, че решението в частта за разноските е неправилно. Представя удостоверение за регистрация по ЗДДС от 11.04.2023г., издадено от НАП, което удостоверявало фактът на регистрацията му по ЗДДС. Поддържа, че съгласно трайно установената съдебна практика при присъждане на възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие в полза на адвокат, регистриран по ЗДДС, дължимото възнаграждение следва да включва и ДДС. Твърди, че предоставянето на безплатна адвокатска помощ на предвидено в чл. 38, ал. 1 ЗА основание не представлява безвъзмездна услуга по смисъла на ЗДДС. Искането към съда е да измени решението в частта за разноските и да осъди насрещната страна да му заплати дължимото ДДС в размер на 80 лева.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК е постъпил отговор на молбата от „Сити кеш“ ООД, в който е посочено, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което следва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер съгласно НМРАВ. Поддържа, че удостоверение за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде представено до края на съдебното дирене. Цитира съдебна практика, в която било посочено, че ако по

делото е представено удостоверение за регистрация по ЗДДС до приключване на съдебното дирене, то тогава следва да бъде начислено ДДС към присъдения от съда минимален адвокатски хонорар. Искането към съда е да остави без уважение молбата по чл. 248 ГПК.

Съдът, като взе предвид постъпилата молба и становището на ответника, както и извърши преценка на данните по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Молбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице и в срока по чл.248, ал. 1 ГПК. По делото е налице и списък по чл. 80 ГПК, представен с писмено становище от 09.08.2023г.- л.45 от делото. Разгледана по същество молбата е основателна.

С постановеното по делото решение съдът е уважил предявения от Е. Г. М. установителен иск, като е присъдил на адв. М. М. сумата от 400 лева, представляваща възнаграждение за осъществено безплатно представителство по делото на ищеца. Към размера на възнаграждението съдът не е добавил ДДС, доколкото по делото не са били ангажирани доказателства за обстоятелството, че адв. М. е бил регистрирано лице по ЗДДС.

Действително, в трайната практика на ВКС (намерила отражение в Определение по ч. т. д. № 2725/2019г., Определение по ч. т. д. № 141/2019г., Определение по ч. т. д. № 2559/2016г., Определение № 50088 от 10.05.2023г. на ВКС по т. д. № 1445/2021г., II т. о., ТК и редица други), е прието, че с присъждането на адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 от ЗА се възмездява предоставената от адвоката правна услуга, която е обект на облагане по смисъла на чл. 2, т. 1 във вр. с чл. 8 ЗДДС, както и че предоставянето на безплатна адвокатска помощ на предвидено в чл. 38, ал. 1 ЗА основание не представлява безвъзмездна услуга по смисъла на ЗДДС. Поради което при присъждане на възнаграждение за оказана безплатна адвокатска защита и съдействие в полза на адвокат, регистриран по ЗДДС, дължимото възнаграждение по чл. 38, ал. 2 ЗА във вр. с § 2а от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да включва ДДС.

По отношение на представянето на доказателства за регистрация по ДДС съдебната практика приема, че се касае за общодостъпен публичен регистър /чл. 94 ЗДДС вр. чл. 80, ал. 1 ДОПК/. С оглед на което общоизвестните факти, каквито са данните от публичните регистри, вкл. този на лицата, регистрирани по ЗДДС, не подлежат на доказване, поради което възражението в отговора на молбата по чл. 248 ГПК, че доказателства за регистрация на адвоката по ЗДДС са били представени едва с молбата по чл. 248 ГПК е неоснователно. В този смисъл и Определение № 60270 от 5.07.2021г. на ВКС по ч. гр. д. № 1761/2021 г., III г. о., ГК. От извършената от съда справка в публичния регистър на НАП се установява, че адв. М. е регистриран по ЗДДС от 11.04.2023г.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че молбата е основателна и следва да бъде уважена, като на адв. М. следва да се присъди сумата от 80 лева, представляваща ДДС върху присъденото с решението възнаграждение за осъществена безплатна адвокатска защита в размер от 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл.248, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ в частта за разноските Решение № 19889 от 02.12.2023г., постановено по гр. дело № 67331/2022г. по описа на СРС, 25-ти състав, като **ДОПЪЛВА** решението, както следва:

ОСЪЖДА „Сити Кеш“ ООД, с ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: ***, да заплати на адв. М. В. М., АК- гр. Пловдив с адрес на упражняване на дейността: ***, на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв. сумата от **80** лева, представляваща ДДС върху присъденото с

решението възнаграждение за осъществено безплатно представителство по делото на Е. Г. М. в размер на 400 лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____